

Kúria
v é g z é s e

Az ügy száma: Bfv.I.1481/2023/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Domonyai Alexa, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. június 11.
Az ügy tárgya: csődbűncselekmény büntette
Terhelt(ek): terhelt1

Elsőfok: Debreceni Járásbíróság, 20.B.699/2019/130., ítélet, tárgyalás,
2022. július 12.
Másodfok: Egri Törvényszék, 2.Bf.238/2022/11., ítélet, nyilvános ülés,
2023. május 18.
Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: terhelt1 terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csődbűncselekmény büntette miatt terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Debreceni Járásbíróság

20.B.699/2019/130. számú és az Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság
2.Bf.238/2022/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 26.670 (huszonhatezer-hatszázhetven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Debreceni Járásbíróság a 2022. július 12. napján kihirdetett 20.B.699/2019/130. számú ítéletével terhelt1 terheltet bűnösnek mondta ki csődbűncselekmény büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 404. § (1) bekezdés a) és c) pont, (2) bekezdés a) és b) pont]. Ezért öt 2 év, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját – a szabadságvesztés végrehajtása esetére – a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napjában határozta meg. A járásbíróság a terhelttel szemben 22.252.800 forint összegre, az cég1gal szemben 2.300.548 forint összegre, míg az cég2ot érintően 25.779.000 forint összegre vagyonek kobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a terheltet a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A kétirányú fellebbezések alapján eljáró Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. május 18. napján kihirdetett 2.Bf.238/2022/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a terhelt cselekményét a Btk. 404. § (1) bekezdés a) és c) pontjára figyelemmel a (2) bekezdés b) pontja szerint minősítette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 648. § a) és b) pontjára hivatkozással, tartalma szerint azt javarészt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítva; hivatkozott ezen túlmenően eljárási szabálysértésekre is.

[4] Indítványában elsődlegesen a vele szemben alkalmazott vagyonek kobzást sérelmezve kifejtette, hogy semmilyen bizonyíték, tény vagy körülmény nem támasztotta alá, hogy a vádbeli ügyletek valótlanok lettek volna, és azt sem, hogy valamennyi szerződéses összeg az ő vagyonát gyarapította volna. Ezért jogszabálysértő a vele szemben alkalmazott vagyonek kobzás, továbbá az eljáró bíróságok megsértették a Be. 7. § (4) bekezdésében, valamint a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[5] Sérelmezte az cég1-vel szemben elrendelt vagyonek kobzást is, figyelemmel arra, hogy a cég már az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően jogutód nélkül megszűnt, így a gazdasági társaság vonatkozásában ezt az intézkedést nem lehetett volna alkalmazni. Kifejtette, hogy az cég2-vel szemben elrendelt vagyonek kobzás törvényt sértő, mivel ez gazdasági társaság sem gyarapodott bűncselekményből származó pénzüsszeggel.

[6] A bírósági eljárás szabálytalanságát sérelmezve arra hivatkozott, hogy a 2022. május 18. napján megtartott elsőfokú bírósági tárgyalásra szóló idézése 2022. május 19. napjára

szólt, ezért e – szabálytalanul megtartott – tárgyalásra nem tudott felkészülni, védőjével nem tudott előzetesen egyeztetni, amellyel a bíróság megsértette a védekezéshez való jogát.

[7] Szintén eljárási kifogásként, de a szakértői bizonyítással kapcsolatban sérelmezte, hogy a bíróság elutasította másik igazságügyi szakértő kirendelése iránti indítványát, illetőleg nem adott lehetőséget magánszakértői vélemény készítésére.

[8] A bizonyítást illetően előadta, hogy önhibáján kívül nem állt rendelkezésre iratanyag a személyvédelemmel kapcsolatos jogügyletre vonatkozóan, mivel a teljes iratanyagot a felszámoló részére átadta, aki azt idő előtt selejtezte. Sérelmezte ezzel kapcsolatban az cég3 könyvelését végző személy tanúvallomásának figyelmen kívül hagyását, aki pedig azt igazolta, hogy az őrző-védő cégek részére érvényes szerződésen alapuló, valós ügyletek alapján történtek meg a kifizetések, ezért azokkal ő jogtalanul gazdagodni nem tudott.

[9] A terhelt indítványában sérelmezte a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységét, részletesen kifejtve, hogy a bíróság mely tanúk vallomását nem vette kellő súllyal figyelembe, továbbá, hogy a másodfokú bíróság is alaptalan és helytelen következtetéseket vont le a terhelt „Állandó Válaszottbíróság eljárására vonatkozó tudattartalmával” kapcsolatban.

[10] cég4 cégértékének meghatározásával kapcsolatban helytelennek és aggályosnak tartotta a szakértői véleményt, továbbá kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok nem adták indokát annak, hogy miért fogadták el a cégértékeléssel kapcsolatban a szakértői véleményben foglaltakat az ő általa előadott számítási módszer helyett.

[11] A terhelt a fizetéseképtelenséggel fenyegető időpontjának megállapítása tekintetében előadta, hogy az cég3 esetében nem is alakult ki fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, mivel – a szakértői vélemény által is alátámasztottan – a cégnek mindig volt elegendő vagyona a hitelezői követelések kielégítésére. Határozottan állította, hogy nem kívánta a cég vagyonát elrejtetni, a könyvelésben mindent szerepeltetett, és megegyezésre törekedett az cég5 hitelezővel is. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának 2016.El.II.JGY.G.2. számú összefoglaló véleményében foglaltakra hivatkozását, amely szerint nem áll fenn fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, ha a tartozás kifizetésére az adós képes, de fizetési kötelezettségének egyéb okból nem tesz eleget.

[12] Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok aggályos szakértői véleményre hagyatkozva állapították meg az cég3 fizetéseképtelenségét, mivel a szakértő nem tudta, hogy csődbűncselekmény esetén büntetőjogi szempontból mi minősül fizetéseképtelenségnek.

[13] Utalt arra, hogy az eljáró bíróságok az általa hibásnak tartott szakértői vélemény alapján vették figyelembe az cég3 tevékenységet záró mérlegében feltüntetett – ténylegesen az ítéletben megállapított összeget el nem érő összértékű – követeléseket, amellyel megsértették a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 23. § (1) bekezdésében, valamint 28. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[14] Szükségesnek tartotta az cég3 felszámolójának a felelősségét is vizsgálni, álláspontja szerint ugyanis a hitelezői igények kielégítésének meghíúsulása a felszámoló vétkes magatartására vezethető vissza, mivel a társaság iratanyagát idő előtt selejtezte és a kft. követeléseit árverés útján áron alul értékesítette. A terhelt szerint a felszámoló gondatlan magatartásán alapul a 9.G.40.032/2015. számú ügyben megítélt 139.598.922 forint összegű követelés is, amely hitelezői igényként – idő előtt – került bejelentésre, így azt a felszámoló nem is vehette volna nyilvántartásba.

[15] Saját felelősségét a bűncselekmény elkövetésében arra hivatkozással is vitatta, hogy esetében a szándékosságot és a fizetéseképtelenség előre látását nem lehet megállapítani a

meglévő üzleti dokumentáció alapján. Felsorolta e körben a szándékosságának hiányát alátámasztó, tényálláson kívüli adatokat.

[16] Hivatkozott arra is, hogy a csődbűncselekmény törvényi tényállási elemei közül az elkövetési magatartás hiányzik, mert a selejtezett tárgyi eszközök elrejtése nem állapítható meg, mert azok szerepeltek a cég könyvelésében.

[17] Mindezekre figyelemmel elsődlegesen azt indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, másodlagosan pedig azt, hogy a Kúria a jogerős határozatot változtassa meg, és mentse fel az ellene emelt vád alól.

[18] A Legfőbb Ügyészség a BF.1644/2023/2. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[19] Kifejtette, hogy a terhelt a büntető anyagi jogszabálysértések állításán keresztül ténylegesen a bíróság alapügyben hozott jogerős ügydöntő határozatában megállapított ítéleti tényállást, annak felderítettségét és tartalmát, valamint a tényállás megállapításának alapját képező bírói mérlegelő tevékenységet támadta, ami felülvizsgálat tárgyát nem képezheti.

[20] Rámutatott, hogy a vagyoneklobzással kapcsolatos törvénysértések orvoslása egyrészt egyszerűsített felülvizsgálati eljárásra tartozik, másrészt a terhelt e körben is alapvetően az alapügyben hozott jogerős ítéletben megállapított ítéleti tényállást, és az annak alapját képező bírói mérlegelést támadta. Így e vonatkozásban is kizárt a felülvizsgálati indítvány.

[21] Ugyancsak törvényben kizártnak tartotta a terhelt által a felülvizsgálati indítványában állított eljárási szabálysértések érdemi vizsgálatát, mivel azok egyike sem tartozik a Be. 649. § (2) bekezdésében írt, ott kimerítően felsorolt, felülvizsgálatra alapot adó eljárási szabálysértések közé.

[22] Érvelése szerint, az alapügyben eljáró bíróságok törvényesen, a büntető anyagi jogszabályi rendelkezésekkel összhangban állapították meg a terhelt bűnösségét a részben a fizetéseképtelenség látszatát keltve, részben a fizetéseképtelenség bekövetkezését követően a Btk. 404. § (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott magatartásokkal elkövetett csődbűncselekmény büntetében. Az alapügyben a másodfokú bíróság azonban a cselekményt tévesen minősítette annyiban, hogy a fizetéseképtelenség bekövetkezését megelőzően, a fizetéseképtelenné válás látszatát keltve elkövetett, valamint a fizetéseképtelenné válást követően elkövetett cselekmények természetes egysége okán a cselekményt kizárólag a Btk. 404. § (2) bekezdés b) pontja szerint minősítette. A cselekmény ugyanis mind a Btk. 404. § (2) bekezdésének mind az a) pontjába, mind a b) pontjába ütközött, a természetes egységet képező cselekmények esetében pedig mindkét jogszabályhely feltüntetése indokolt, amint azt az elsőfokú bíróság meg is tette.

[23] Utalt arra is, hogy a cselekmény jogi minősítésének részbeni törvénysértő megállapítása azonban a bűnösség megállapításának törvényességét nem érinti, továbbá a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában írt felülvizsgálati okot sem képez, mivel törvénysértő büntetés kiszabását nem eredményezte. Megjegyezte azt is, hogy e felülvizsgálati okra egyébiránt a terhelt felülvizsgálati indítványában nem is hivatkozott.

[24] A Legfőbb Ügyészség mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján – a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen – a Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítéletét és az Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.238/2022/11. számú ítéletét hatályában tartsa fenn.

[25] A terhelt kirendelt védője a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatában foglaltakra írásban indokolt észrevételt terjesztett elő, amelyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványhoz csatlakozott.

[26] Erre tekintettel a védő indítványozta, hogy a Kúria a Be. 663. § (2) bekezdése alapján a Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítéletét és az Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.238/2022/11. számú ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására, másodlagosan a jogerős határozatot változtassa meg, és mentse fel a terheltet az ellene emelt vád alól.

[27] **III.** A terhelt felülvizsgálati indítványa részben a törvényben kizárt, részben alaptalan.

[28] 1. A Be. XC. Fejezetében szabályozott felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, annak lefolytatására kizárólag a törvényben meghatározott okok alapján, az ott meghatározott feltételekkel és szabályok szerint kerülhet sor.

[29] A felülvizsgálat törvényben meghatározott okainak köre nem bővíthető, a felülvizsgálati eljárást pedig a törvényben írt feltételekkel és szabályok mellett kell lefolytatni.

[30] A Be. 648. §-a értelmében felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a) a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt, b) eljárási szabálysértés miatt, c) az Alkotmánybíróság vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján, d) a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés esetén van helye.

[31] A Be. 652. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati indítvány irányul, valamint az indítvány előterjesztésének okát és célját.

[32] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. Ez alól a Be. 659. § (6) bekezdése szerinti kivétel, hogy amennyiben a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának helye van, a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[33] 2. A Kúria elsődlegesen a terhelt eljárási jellegű kifogását vizsgálta, amely szerint a 2022. május 18-i elsőfokú bírósági tárgyalásra – az idézés pontatlansága miatt – felkészülni nem tudott.

[34] A felülvizsgálati eljárás alapját kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdésében kimerítő jelleggel felsorolt eljárási szabálysértések képezhetik, az ezeken túlmenő esetleges eljárási szabálysértések e rendkívüli jogorvoslat alapjául nem szolgálhatnak.

[35] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[36] A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerint hatályon kívül helyezést és az eljárási bíróság új eljárásra utasítását eredményező eljárási szabálysértés, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[37] Az eljárási törvényben meghatározott kivételekkel a vádlott jelenléte a tárgyaláson kötelező [Be. 428. § (1) bekezdés]. A terhelt vonatkozásában a fenti szabálysértés akkor lenne megállapítható, amennyiben a bíróság – a törvény által engedett esetkörön kívül – a vádlott távollétében tartott volna érdemi tárgyalást. Erre azonban a terhelt sem hivatkozott és erre az eljárásban nem is került sor, a terhelt a 2022. május 18-i tárgyaláson részt vett. Erre figyelemmel – mivel a terhelt a törvényben felülvizsgálati okként megjelölt törvénysértésre nem hivatkozott – a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.

[38] A teljesség érdekében a Kúria utal arra, hogy a terhelt idézése valóban a tárgyalás utáni napra szólt, amit a terhelt a tárgyaláson sérelmezett is, az eljáró bíró erre tekintettel a

terhelt kérésére – a terhelt és a jelenlévő védője megbeszélésének biztosítása érdekében – szünetet rendelt el. Ezt követően a terhelt már nem kifogásolta a felkészülési idő elégtelenségét. Ezen a napon a bíróság érdemben csak egy szakvélemény és egy tanúvallomás ismertetésével folytatta a tárgyalást, majd a „téves idézési időpontra tekintettel” a tárgyalást elnapolta (Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/105. számú jegyzőkönyve). Így az adminisztratív hibából eredő téves vádlotti idézés nem képezte akadályát az érdemi tárgyalásnak, és a tisztességes eljárás elve sem sérült.

[39] 3. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[40] A felülvizsgálat a bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata jogi hibáinak orvoslására szolgáló rendkívüli jogorvoslat, így a jogerős ítélet ténybeli hibáinak sérelmezése nem képezheti az alapját.

[41] A Be. 650. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének sincs helye [Be. 659. § (1) bekezdés].

[42] A felülvizsgálat során tehát nemcsak a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[43] Mindennek alapján nem foghatott helyt a terheltnek a jogerős ítélet megalapozatlanságára – a bizonyítatlan, illetve a kétséget ki nem záró ítéleti megállapításokra – hivatkozása, mert ez a jogerős ügydöntő határozat ténybeli hibája (Be. 593. §), ami felülvizsgálat alapját nem képezheti. Ahogy a Legfőbb Ügyészség az átiratában rámutatott, e törvényi korlátra tekintettel nem vizsgálhatók érdemben a terhelt azzal kapcsolatos kifogásai sem, hogy a bíróság nem, vagy nem megfelelően vette fel az ügy érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást (felderítetlenség), továbbá azok sem, melyek a bizonyítékok bizonyító erejével és azok számbavételével, elfogadásával kapcsolatosak. Továbbá e körbe tartozik a bizonyítási indítványok elutasításának sérelmezése is. Ugyancsak nem képezhetik a felülvizsgálati eljárás tárgyát a terhelt azon állításai, hogy az alapügyben eljáró bíróság az cég³ fizetéseképtelenségének bekövetkezésével, vagyoni helyzetével kapcsolatos tényeket tévesen állapította meg; a szakértői vélemény hiányos, illetve téves; a könyvelési iratanyag mint okirati bizonyíték csak részben állt rendelkezésre.

[44] Eltérő tényállás megállapítását célozta a terhelt azzal a tényállítással is, hogy cég⁴ értéke a pótbefizetés kapcsán nem nőtt, illetve a cégérték meghatározása téves (Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [112] bekezdés). A Kúria megjegyzi, hogy a felülvizsgálati indítványban ezzel összefüggésben megjelölt EBH 2001.543. számú eseti döntés nem büntetőjogi tárgyú, hanem a törzstőke bejegyzésével kapcsolatos törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezéséről szól.

[45] A tényállás részét képezi a tudati tények megállapítása is. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges, releváns jelenségre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167. indokolási rész). A tudati tények vitatása a jogerős határozat által megállapított tényállás

támadásának tekintendő, emiatt a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt (BH 2011.3.II., BH 2024.102.II.).

[46] A terhelt a felülvizsgálati indítványát részben arra is alapította, hogy az általa vezetett gazdasági társaság fizetéseképtelenségével, illetve a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetével nem volt tisztában. Az ezekre a tényekre vonatkozó tudattartalom azonban – a kifejtettekre tekintettel – a felülvizsgálati eljárásban nem tehető vitássá.

[47] Ezen túl a terhelt – a szándékos elkövetés cáfolata során – a felülvizsgálati indítványában számos olyan tényt szerű közlést tett, amelyekkel a fizetéseképtelenség előidézésére irányuló szándékának hiányát kívánta alátámasztani (felülvizsgálati indítvány 11-12. oldal). Ezen tények és körülmények azonban a jogerős ítélettel megállapított tényálláson kívül esnek, ezért a felülvizsgálati eljárásban nem értékelhetők.

[48] A terhelt – tévesen – eljárási kifogásként hivatkozott arra, hogy a bíróság magánszakértői vélemény beszerzésére és felhasználására törvénysértően nem adott lehetőséget. Ez a kifogás a tényleges tartalma szerint ugyancsak a tényállás meg nem engedett támadását jelenti, mivel a magánszakvélemény, mint szakvélemény bizonyítási eszköz [Be. 190. § (2) bekezdés], amelyet a bíróság a bizonyítás során, a tényállás megállapításához használ fel. Ezért a felülvizsgálati eljárásban a terhelt ezen hivatkozása is a törvényben kizárt.

[49] 3.2. A bíróság jogerős ítéletével megállapított, így a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás lényege a következő.

[50] Az cég6 önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője a cégbejegyzéstől a felszámolás kezdő időpontjáig a terhelt mint ügyvezető volt. A cég főtevékenysége üzletviteli, egyéb vezetési tanácsadás volt. A cég neve 2014. június 4. napjától cég7-re változott.

[51] A társaság közgazdasági értelemben vett fizetéseképtelensége működése során nem következett be, mivel a gazdasági társaság eszközeinek értéke végig meghaladta kötelezettségeinek értékét, saját tőkéje végig pozitív előjelű volt. Azonban a cég eszközállománya folyamatos növekedést követően 2014. évtől erőteljes visszaesést mutatott. A cég forgóeszközeinek csaknem 100%-át követelések tették ki. 2014-2015. években a társaság kötelezettségeinek csaknem 100%-a adókötelezettség volt, azon belül is 83% általános forgalmi adó fizetési kötelezettség. A társaság 2014. február 26. napját követően nem fizetett adót, csak a munkavállalókkal kapcsolatos adó- és járulék terheket, majd 2014. október 15. napjától azt sem.

[52] A kötelezettségeken belül a cég beszámolójában nem jelent meg két jelentős tétel, a cég8 cégcsoporttal szemben fennálló 8.000.000 forint, illetőleg 135.000.000 forint kötelezettség. Arra figyelemmel, hogy a társaság az éves beszámolóiban az adókötelezettségeit nem a tényleges mértékben tüntette fel, illetőleg a jogerős bírósági határozatokban megállapított fizetési kötelezettségeit a beszámolóiban egyáltalán nem tüntette fel, a gazdasági társaság beszámolóiban nem a valós pénzügyi helyzetét mutatták.

[53] A cég8 2014. november 6. napján kérelmet terjesztett elő a Debreceni Törvényszéken, melyben kérte az cég7 felszámolásának elrendelését. A kérelem alapját összesen 924.375 forint tőke és 2011. augusztus 31. napjától járó késedelmi kamat, valamint első-másodfokú perköltség tartozás képezte, melynek esedékessége 2014. június 25. napja volt. A Debreceni Törvényszék 2015. január 12. napján kelt és a Debreceni Ítéltábla Fpkf.IV.30.115/2015/2. számú végzése folytán 2015. április 10. napján jogerőre emelkedett 1.Fpk.09-14-000982/5. számú végzésével megállapította az cég7 fizetéseképtelenségét és elrendelte annak felszámolását. Felszámolóként az cég9 került kijelölésre, a felszámolás kezdő időpontja 2015. április 24. napja.

[54] Az cég7 a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.) 27. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezések szerinti fizetéseképtelensége 2014. július 10. napján bekövetkezett, mert a társaság a Debreceni Járásbíróság 14.G.40.336/2011/67. számú ítéletében megállapított fizetési kötelezettségeinek nem tett eleget.

[55] A társaság vezetése 2014. I. negyedévében már pontosan tudta, hogy a cég tevékenységét nem kívánja tovább folytatni, kötelezettségeit nem kívánja megfizetni, a rendelkezésre álló vagyont a cégből az alábbiakban részletezettek szerint kimentette.

[56] Az cég3 2012. október 10. napján kölcsönszerződést kötött cég4-vel, mely társaságnak ekkor egyedüli tagja az cég3, önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője a terhelt volt. A szerződésben a felek megállapodtak abban, hogy az cég3 30.000.000 forint keretösszeg erejéig kölcsönt biztosít cég4 részére, mely kölcsönösszegeket 2022. december 31. napjáig kell a kölcsönbe vevő gazdasági társaságnak visszafizetnie. A szerződésben sem kamat, sem biztosíték nem került kikötésre. A szerződés alapján az cég3 2012. október 15. és 2014. január 15. napja között összesen 22.875.000 forintot fizetett ki kölcsönként cég4 részére, amelyből utóbbi összesen 325.000 forintot fizetett vissza.

[57] Az cég7 „f.a.” kijelölt felszámolóbiztosa, tanúl a fenti kölcsönszerződést 2015. szeptember 25. napján felmondta és felszólította cég4-t a kölcsönösszegek 8 napon belül történő visszafizetésére. A terhelt mint cég4 ügyvezetője, 2015. november 3. napján kelt levelében azt közölte a felszámolóbiztossal, hogy cég4-nek nem áll sem módjában, sem szándékában a kölcsönösszegek visszafizetése.

[58] Az cég3 2013. január 24. napján kölcsönszerződést kötött a cég10-vel, mely szerződés szerint az cég3 1.500.000 forint összegű kölcsönt nyújtott a cég10 részére. A kölcsönbe vevő gazdasági társaságnak a kölcsönösszeget a szerződés szerint 2020. január 24. napjáig kell visszafizetnie, mely kölcsönösszeget a jegybanki alapkamat és további 5% mértékű kamat terheli. A szerződésben biztosíték nem került kikötésre.

[59] Az cég3 2013. március 22. napján újabb kölcsönszerződést kötött a cég10-vel, mely szerződés szerint az cég3 7.000.000 forint összegű kölcsönt nyújtott a cég10 részére. A kölcsönbe vevő gazdasági társaságnak a kölcsönösszeget a szerződés szerint 2020. március 22. napjáig kell visszafizetnie, mely kölcsönösszeget a jegybanki alapkamat és további 5% mértékű kamat terheli. A szerződésben biztosíték nem került kikötésre.

[60] Az cég3 2013. október 10. napján újabb kölcsönszerződést kötött a cég10-vel, mely szerződés szerint az cég3 5.500.000 forint összegű kölcsönt nyújtott a cég10 részére. A kölcsönbe vevő gazdasági társaságnak a kölcsönösszeget a szerződés szerint 2020. október 10. napjáig kell visszafizetnie, mely kölcsönösszeget a jegybanki alapkamat és további 5% mértékű kamat terheli. Ebben a szerződésben sem került biztosíték kikötésre.

[61] Az összesen 14.000.000 forint kölcsönösszeg és az azt terhelő 729.264 forint kamat cég3 részére történő megfizetésére nem került sor, a cég10 adószámát 2015. február 3. napján törölte az adóhatóság, a társaság 2015. április 16. napjától kénysztörölés, majd 2016. február 5. napjától felszámolási eljárás hatálya alatt állt, 2018. október 27. napján törlésre került a cégnyilvántartásból.

[62] Az cég3 2013. július 1. napján kölcsönszerződést kötött a cég11-gal, mely szerződés szerint az cég3 6.350.000 forint összegű kölcsönt nyújtott a cég11 részére. A kölcsönbe vevő gazdasági társaságnak a kölcsönösszeget a szerződés szerint 2013. december 31. napjáig kellett volna visszafizetnie, mely kölcsönösszeget havi 1% mértékű kamat terhelte. A szerződésben biztosíték nem került kikötésre. A cég11 2013. július 18. napján 5.290.000 forintot készpénzben visszafizetett az cég3 részére, 1.060.000 forint kölcsönösszeg megfizetésére azonban nem került sor.

[63] Az cég3 2014. február 5. napján kölcsönszerződést kötött az cég12-gal, mely szerződés szerint az cég3 3.000.000 forint összegű kölcsönt nyújtott az cég12 részére. Az cég12 egyetlen tagja 2013. július 22. és 2014. június 3. napja közötti időszakban az cég3, önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője 2013. július 22. és 2018. január 20. napja közötti időszakban pedig a terhelt volt. A kölcsönbe vevő gazdasági társaságnak a kölcsönösszeget a szerződés szerint 2020. június 30. napjáig kell visszafizetnie, mely kölcsönösszeget a jegybanki alapkamat és további 5% mértékű kamat terheli. A szerződésben biztosíték nem került kikötésre.

[64] tanúl felszámolóbiztos a fenti kölcsönszerződést 2015. szeptember 25. napján felmondta és felszólította az cég12-t a kölcsönösszeg 8 napon belül történő visszafizetésére. A terhelt, mint az cég12 ügyvezetője, 2015. november 3. napján kelt levelében azt közölte a felszámolóbiztossal, hogy az cég12-nek nem áll sem módjában, sem szándékában a kölcsönösszeg visszafizetése.

[65] A fenti kölcsönszerződések közös jellemzője, hogy a szerződésekben nem határozták meg a kölcsönnyújtás célját, a kölcsönnyújtásra minden esetben pénztáron keresztül került sor.

[66] Az cég7 2014. november 10. napján együttműködési megállapodást írt alá az cég13 szlovák gazdasági társasággal, mely szerint az cég7 megbízta a szlovák gazdasági társaságot, hogy részére üzletszerzői, tanácsadói, valamint szerződés előkészítési tevékenységet folytasson, továbbá Szlovákia területén felkutassa azokat a potenciális ügyfeleket, akikkel az cég7 a tevékenységi körébe tartozó tárgyban szerződést köthet és előkészíti a tevékenység elvégzésére irányuló szerződés létrejöttét. A felek megállapodtak abban, hogy az cég7 3.500.000 forint összegű jutalék előleget fizet a szlovák gazdasági társaság részére, melynek kifizetésére 2014. december 1. napján sor került. A kifizetett jutalékelőleg elszámolására, visszafizetésére nem került sor.

[67] Az cég7 2014. november 6. napján, városban, a tulajdonában álló, cím18 szám alatti ingatlant értékesítette 9.200.000 forint vételárért egyéb1 részére. Az ingatlan megvásárlásához 2013. évben 3.690.000 forint összegű állami támogatást nyújtott a Nemzetgazdasági Minisztérium. Az ingatlan támogatási időszak alatti, a támogató előzetes engedélye nélkül történt értékesítésével az cég7 megsértette a Pályázati Felhívásban foglaltakat, ezért a Nemzetgazdasági Minisztérium a támogatást visszavonta, melyre tekintettel az cég7-nek a támogatási összeget vissza kellett volna fizetnie. Ezzel a terhelt az cég7 vagyonát 2.512.000 forinttal csökkentette, mely összeg megegyezik a támogatási összeg és az ingatlan könyv szerinti értéke és eladási ára közötti összeg különbözetével.

[68] Az cég7 2012. október 26. napján megvásárolta 8.300.000 forint vételárért a rendszám1 forgalmi rendszámú, Ford Mustang GT típusú személygépkocsit, melyet 2014. szeptember 9. napján értékesített 3.536.881 forintért az cég1 részére, mely társaság egyetlen tagja az cég2, önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője 2014. május 16. és 2018. január 20. napja között pedig a terhelt volt. A gépjármű könyv szerinti értéke 5.837.429 forint volt.

[69] Az cég7 könyv szerint értékkel bíró több tárgyi eszközét 2014. november 17., 2014. december 19. és 2014. december 30. napján selejtezte, ezzel az cég7 vagyonát 415.639 forinttal csökkentette.

[70] Az cég3 2010. december 2. napjától egyetlen tagja volt cég4-nek, melynek jegyzett tőkéje 15.000.000 forint volt. Arra figyelemmel, hogy cég4 veszteséges volt, saját tőkéje folyamatosan a jegyzett tőke alatt maradt, az cég3-nek cég4-ben fennálló részesedésére 2013. december 31. napjáig 13.221.000 forint értékvesztést kellett volna elszámolni. 2014. június 2. napján az cég3 26.000.000 forint összegű pótbefizetést teljesített cég4 részére, majd 2014.

június 3. napján cég4-ben fennálló üzletrészét 2.000.000 forint vételárért értékesítette az cég2 részére, mely gazdasági társaság egyetlen tagja és ügyvezetője az elkövetéskor a terhelt volt. A 2014. június 2. napján eszközölt pótbefizetésre figyelemmel cég4-ben fennálló üzletrész értéke 27.779.000 forintra emelkedett, így a terhelt az üzletrész áron alul, kapcsolt vállalkozás részére történő értékesítésével az cég3 hitelezői igények kielégítésére szolgáló vagyont 25.779.000 forinttal csökkentette.

[71] Az cég3 2012. április 15. és 2013. október 31. között „személyvédelem” megjelöléssel összesen 22.252.800 forint okirattal nem igazolt kifizetést teljesített a cég pénztárából.

[72] A terhelt mindezen magatartásával az cég3 vagyont összesen 98.424.251 forinttal csökkentette, ezáltal a hitelezői igények kielégítését részben megghiúsította. A felszámolási eljárás befejezésekor az adós gazdálkodó szervezettel szemben nyilvántartott hitelezői igények összege 168.964.870 forint volt, melyből a felszámolási eljárás során mindösszesen 3.144.500 forint térült meg.

[73] A Kúria következetes gyakorlata szerint a tényálláshoz tartoznak mindazok a történeti tények, amelyek az ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán nem az ítélet történeti tényállási részében kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében (BH 2016.163.III., BH 2006.392.).

[74] Ekként a Kúria a tényálláshoz tartozónak tekintette a másodfokú bíróság azon ténymegállapítását, hogy a polgári bíróság a 2015. június 30. napján kelt és 2015. szeptember 1. napján jogerőre emelkedett ítéletével az cég7-t 135.000.000 forint kártérítés megfizetésére kötelezte a cég8 Kft. részére {Egri Törvényszék 2.Bf.238/2022/11. számú ítélete [34] bekezdés}. E kártérítési összeg felül 29.316.177 forint összegű hitelezői igény kielégítése maradt el a felszámolási eljárás befejeztével {Egri Törvényszék 2.Bf.238/2022/11. számú ítélete [35] bekezdés}.

[75] 3.2.1. A Btk. 404. §-a a csődbűncselekmény három alapesetét az alábbiak szerint szabályozza:

Az (1) bekezdés szerint csődbűncselekményt követ el, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete esetén

a) a vagyon vagy annak egy része elrejtésével, eltitkolásával, megrongálásával, megsemmisítésével, használhatatlanná tételével,

b) színlelt ügylet kötésével vagy kétes követelés elismerésével, vagy

c) az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes más módon

a gazdálkodó szervezet vagyont ténylegesen vagy színleg csökkenti, és ezzel a hitelező vagy a hitelezők kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja.

[76] A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet

a) fizetéseképtelenné válását vagy annak látszatát az (1) bekezdésben meghatározott magatartások valamelyikével idézi elő, és ezzel vagy

b) fizetéseképtelensége esetén az (1) bekezdésben meghatározott magatartások valamelyikével a hitelező vagy a hitelezők kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja.

[77] A terhelt a felülvizsgálati indítványában vitatta a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megvalósulását, így az elkövetési magatartást, a fizetéseképtelenség megállapíthatóságát, valamint a szándékos elkövetést is. A Kúria mindenekelőtt a

csődbűncselekmény törvényi tényállása és a Csődtv. viszonya vonatkozásában az alábbiakat rögzíti.

[78] Az elkövetési magatartásokat – a fentiek szerint – a törvény a Btk. 404. § (1) bekezdésében határozza meg, mindhárom alapeset vonatkozásában. A törvényi tényállás ugyanakkor több ponton érintkezik a Csődtv.-nyel, amely így e bűncselekmény háttér jogi normája.

[79] Az elkövetéskor hatályos Csődtv. 3. § (1) bekezdés a) pontja szerint gazdálkodó szervezet – többek között – a gazdasági társaság. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:159. § (1) bekezdése értelmében a korlátolt felelősségű társaság is gazdasági társaság. A Btk. 404. §. (6) bekezdése szerint a csődbűncselekményt tettesként az követheti el, aki az adós gazdálkodó szervezet vagyonával vagy annak egy részével rendelkezni jogosult, vagy arra lehetősége van, akkor is, ha a vagyonnal történő rendelkezés alapjául szolgáló jogügylet érvénytelen. A csődbűncselekmény törvényi tényállás kifejezetten felhívja a Csődtv.-t, így e bűncselekmény azon gazdasági társaságok vonatkozásában követhető el, amelyek a Csődtv. hatálya alá tartoznak és az e törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet vezetője a csődbűncselekmény elkövetője lehet.

[80] A csődbűncselekmény jogi tárgya a hitelezői vagyoni érdek, elkövetési tárgya az adósnak a hitelezők kielégítésére szolgáló vagyona. A Csődtv. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerint a gazdasági társaság vagyona mindaz, amit a számvitelről szóló törvény befektetett eszköznek vagy forgóeszköznek minősít. A büntetőjogi értékelés során is e vagyonfogalom az irányadó.

[81] A fizetéseképtelenség büntetőjogi meghatározását a Btk. nem adja meg, e tekintetben kimondottan nem utal a Csődtv.-re. A büntetőjogi szabályozás azonban szoros összefüggésben van a Csődtv.-ben meghatározott (jogi) fizetéseképtelenséggel, mert a bűncselekmény megállapíthatóságának feltétele a csőd-, vagy felszámolási eljárás megindítása [Btk. 404. § (5) bekezdés], és az eredménye a hitelezői igények legalább részbeni kielégítetlenül maradása.

[82] A Csődtv. nem a fizetéseképtelenség, mint állapot fogalmát határozza meg, hanem azt, hogy a bíróság a fizetéseképtelenséget mikor, milyen körülmények előállása, igazoltsága esetén állapítja meg [Csődtv. 27. § (2) bekezdés a)-f) pont], ez a jogi értelemben vett fizetéseképtelenség. A felszámolási kérelem alapján a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság megvizsgálja az adós fizetéseképtelenségét [Csődtv. 26. § (1) bekezdés]. Ha az adós cég a kérelmet vitatja, a bíróságnak bizonyítást kell lefolytatnia, amely kizárólag a törvényi fizetéseképtelenségi ok fennálltára, ebből következően az adós fizetéseképtelenségének megállapíthatóságára vonatkozhat. Ezen okokat a Csődtv. tételesen felsorolja, ilyen ok többek között, ha az adós szerződésen alapuló nem vitatott vagy elismert tartozását a teljesítési idő lejártát követő 20 napon belül sem egyenlítette ki vagy nem vitatta, és az ezt követő hitelezői írásbeli fizetési felszólításra sem teljesítette, vagy az adós a jogerős bírósági határozatban, fizetési meghagyásban megállapított teljesítési határidőn belül tartozását nem egyenlítette ki, vagy az adóssal szemben lefolytatott végrehajtás eredménytelen volt [Csődtv. 27. § (2) bekezdés a-c) pont].

[83] A csődtörvény szerint, ha az adós gazdálkodó szervezet a felszámolási kérelemre nem válaszol, akkor ez már önmagában alapot ad arra, hogy a bíróság megállapítsa a fizetéseképtelenség tényének a vélelmét [Csődtv. 24. § (3) bekezdés]. A büntető ügyekben ennek akkor van jelentősége, ha az a későbbiekben a csőd-, vagy felszámolási eljárás elrendelését eredményezi, mert ezzel a Btk. 404. § (6) bekezdés szerinti feltétel megvalósul. Ugyanakkor csődbűncselekmény esetében e vélelem megállapításának időpontja nem feleltethető meg (automatikusan) a fizetéseképtelenség bekövetkezési időpontjaként.

[84] A gazdasági értelemben vett vagy abszolút fizetéseképtelenség azt jelenti, hogy a társaság teljes vagyona a vele szemben álló követelések kiegyenlítésére, azok esedékességekor nem elegendő.

[85] 3.2.2. A fizetéseképtelenség, mint büntetőjogi fogalom kapcsán tehát a Csődtv. szabályozására keretkitöltő normaként kell tekinteni. A büntetőbírósnak azonban önállóan kell abban állást foglalnia, hogy az adott gazdálkodó szervezet fizetéseképtelensége bekövetkezett-e, és ha igen, akkor melyik időpontban. Így van ez a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fogalma kapcsán is, amelyet a Csődtv. ugyancsak meghatároz [Csődtv. 33/A. § (3) bekezdés: A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondosság mellett látniuk kellett, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességekor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.], de azt a büntetőbírósnak önállóan kell elbírálnia, és a tényállás részeként megállapítania. A fizetéseképtelenséggel kapcsolatos ténymegállapítások – mivel azok az ítéleti tényállás részét képezik – a felülvizsgálati eljárásban nem támadhatók, a büntetőjogi felelősség – e tekintetben is – csak az irányadó tényállás alapján vizsgálható.

[86] A jelen ügyben a bíróság – az cég7 éves beszámolójára utalással – megállapította, hogy a cég működése során nem következett be a közgazdasági értelemben vett fizetéseképtelensége, illetve fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [19] bekezdés, Egri Törvényszék 2.Bf.238/2022/11. számú ítélete [32] bekezdés}, illetve azt is, hogy a Csődtv. 27. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, vagyis jogi értelemben vett fizetéseképtelensége 2014. július 10. napján bekövetkezett (Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [28] és [36] bekezdés).

[87] A másodfokú bíróság jogi indokolása szerint a 2014. július 10-ét megelőző időben a terhelt a gazdasági társaság fizetéseképtelenségének látszatát idézte elő részben a vagyon elrejtésével, részben a vagyonnak az észszerű gazdálkodás követelményével ellentétes módon történő csökkentésével, de magatartásait a kft. 2014. július 10-i fizetéseképtelenné válását követően is folytatta. A terhelt szándéka a kft. vagyonának folyamatos kimentésére irányult, értelemszerűen – a kezdetben megfelelő vagyonnal rendelkező cég esetében – a folyamat kezdetén még nem, csak később következett be a hitelezői igények kielégítésének megghiúsulása, amit szükségszerűen megelőzött a fizetéseképtelenség látszatának beállta. A terhelt a Btk. 404. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban foglalt elkövetési magatartásokkal nem pusztán a fizetéseképtelenség látszatát idézte elő, hanem a csődtörvény szerint bekövetkezett fizetéseképtelensége is bekövetkezett, majd ezután is folytatta azokat (Egri Törvényszék 2.Bf.238/2022/11. számú ítélete [45]-[47] bekezdés).

[88] A jogerős ítélet tényállásában megállapítást nyert, hogy a társaság forgóeszközein belül a követelések aránya közel 100% volt, pénzeszközzel lényegében nem rendelkezett már 2014. évben sem, ebben az évben jelentős tárgyi eszköz veszteséget is elszenvedett. A követelések pedig – szintén a tényállás szerint – javarészt a terhelt által a cég nevében kihelyezett, soha meg nem térülő kölcsönadott összegekből álltak.

[89] Ennek kapcsán tér ki a Kúria arra a kérdéskörre, amely a cég 135.000.000 forint összegű, a hitelezői igények között legjelentősebb tartozását érinti.

[90] Kétségtelen, hogy ez a lejárt tartozás a bíróság jogerős marasztaló döntése nyomán már a felszámolási eljárás alatt jelentkezett, és vált hitelezői igényné. E vonatkozásban a tényállás nem tartalmaz a terhelt jogellenes vagy észszerőtlen gazdálkodására utaló adatot, azonban a terheltnek a céggel szembeni, kártérítés iránti peres eljárásra tekintettel ezzel, mint lehetséges követeléssel már a felszámolást megelőzően is számolnia kellett. Ugyanakkor ezen tartozás figyelembevétele nélkül is megállapítható mind az egyéb hitelezői igények ki nem elégítése, mint büntethetőségi feltétel, mind pedig az, hogy ezekhez a terhelt tényállásban

rögzített család – a törvényi tényállásban meghatározott elkövetési magatartást megvalósító – cselekvősege vezetett.

[91] Végül pedig a cég vagyona a felszámolási eljárás során 3.144.500 forint erejéig fedezte az összesen 168.964.870 forint összegű hitelezői igényeket. Mindebből következően a társaság gazdasági értelemben is fizetésképtelennek volt tekinthető, amelyet a lefolytatott és nagyrészt eredménytelenül zárult felszámolási eljárás is igazolt.

[92] A büntethetőség további feltétele az, hogy a felszámolási eljárásban a hitelezői igények legalább részben nem nyertek kielégítést. Amennyiben ugyanis a felszámolási eljárás alatt a gazdálkodó szervezet megfizeti valamennyi, a felszámolás során vele szemben jelentkező hitelezői igényt, a fizetésképtelensége megdől, az eljárás a gazdálkodó szervezet felszámolása nélkül szűnik meg [Csődtv. 26. § (3b) bekezdés, 27. § (6) bekezdés], a csődbüncselekmény pedig – törvényi tényállási elem hiányában – nem állapítható meg.

[93] A büncselekmény minősítése tehát függ az adott gazdasági társaság vagyoni helyzetének időbeli alakulásától, az alábbiak szerint.

[94] 3.2.3. A 404. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott alapeset elkövetési magatartásai azonosak: a vagyonnak vagy egy részének az elrejtése, eltitkolása, megrongálása, megsemmisítése, használhatatlanná tétele, vagy színlelt ügylet kötése vagy kétes követelés elismerése, vagy az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes más módon, a gazdálkodó szervezet vagyonának ténylegesen vagy színleg csökkentése.

[95] A Btk. 404. § (1) bekezdésében meghatározott – a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetben [Csődtv. 33/A. § (3) bekezdés] tanúsított – elkövetési magatartások szükségszerűen csak a fizetésképtelenség beálltát megelőzően fejthetők ki. A szabályozás célja előre hozott büntetőjogi védelemként az, hogy az elkövető a jogellenes vagyonelvonó magatartása a jogi és gazdasági fizetésképtelenség bekövetkezése előtt is büntethető legyen, amennyiben előre láthatta, hogy a tartozásokat az esedékességkor a cég nem képes megfizetni. Ezen elkövetési magatartásnál – mivel a törvény elkövetési időszakot jelöl meg – a bíróságnak meg kell állapítania a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet kezdetét is, a cselekmény ugyanis ezen időponttól büntetendő.

[96] Ettől különböző minősítést von maga után, ha a terhelt valamely elkövetési magatartásban megnyilvánuló cselekménye a társaság fizetésképtelenségét vagy annak látszatát idézi elő [Btk. 404. § (2) bekezdése a) pont], vagyis a szándéka – legalább eshetőlegesen – erre irányul. Ebben az esetben a fizetésképtelenség nem az elkövetés idejét határozza meg, hanem annak következményét. Emiatt ezen elkövetési magatartás szempontjából a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet fennállta, illetve annak időpontja nem bír jelentőséggel. Jelentősége annak van, hogy a jogi értelemben vett fizetésképtelenség állapota előtt kifejtett tényállásszerű magatartás vezet el a fizetésképtelenséghez, majd pedig ezzel összefüggésben a hitelezői igények – legalább részbeni – megíúsulásához.

[97] Megjegyzendő, hogy a fizetésképtelenség látszata általában azt jelenti, hogy az elkövető színlelt vagy fiktív, ezért semmis szerződésekkel vonja el vagy rejti el a gazdálkodó szervezet vagyonát és ezzel idézi elő a fizetésképtelenséget és a felszámolási eljárást.

[98] Ha pedig a vagyonnal rendelkezni jogosult vezető tisztségviselő [Btk. 404. § (6) bekezdés] a gazdasági fizetésképtelenség beállta után, annak tudatában is folytatja a jogellenes vagyonkivonást, akkor a cselekménye a Btk. 404. § (2) bekezdése b) pontja szerint minősülhet, függetlenül attól, hogy a szándéka a fizetésképtelenség előidőzésére kiterjedt-e vagy sem.

[99] A büntetőjogi felelősséget – ellentétben a felülvizsgálati indítványban írtakkal – önmagában nem a fizetésképtelenség, hanem az annak bekövetkezése esetén megvalósított, a

Büntető Törvénykönyvben leírt magatartások valamelyikének tanúsítása alapozza meg {BH 2015.3. [39] bekezdés}.

[100] A csődbűncselekmény fenti alapesetei, ahogy arra a Kúria már utalt, eredménybűncselekmények. Az eredmény két konjunktív feltétellel áll be, amelyek a vagyon tényleges vagy színleges csökkentése és – ezzel okozati összefüggésben – a hitelező(k) kielégítésének részben vagy egészben történő megghiúsítása (Bfv.III.1483/2015/5.).

[101] A hitelezői igények megghiúsulása szükségképpen a felszámolási eljárás során, annak eredményeként állapítható meg. E feltétel bekövetkeztére tekintettel kell a büntetőeljárásban visszatekinteni a cég gazdálkodására, megvizsgálni, hogy a gazdálkodás jellege vagy más cselekmény megfelel-e valamely, a tényállásban szereplő elkövetési magatartásnak. Ezen túl arra is megállapítást kell tenni, hogy a tényállásszerű, szándékos elkövetési magatartás és az eredmény között az okozati összefüggés fennáll-e, más szóval a vezető tisztségviselő cselekménye vagy cselekménysora vezetett-e a fizetéseképtelenséghez és a hitelezői igények (részbeni) kielégítetlenül maradása, vagy az alapvetően más okra vezethető vissza.

[102] A jogerős ügydöntő határozat irányadó tényállása – a kft. fizetéseképtelenségére vonatkozó ténymegállapítások mellett – a terhelt magatartásával összefüggésben – többek között – rögzíti, hogy:

- a terhelt a cég nevében 2012. évtől kezdődően kötött olyan – a tényállásban részletezett – egyoldalúan előnytelen, a cég tevékenységi körétől merőben különböző jellegű ügyleteket, amelyek miatt a gazdasági társaságot folyamatos, más forrásból nem fedezett veszteségek érték {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [38], [73], [76], [79], [83], [87], [95] és [99] bekezdés};

- a társaság vezetése 2014. I. negyedévében már a cég tevékenységét nem kívánta tovább folytatni, illetve kötelezettségeit nem kívánta megfizetni;

- a terhelt a cég nevében számos olyan – biztosíték nélküli – kölcsönt nyújtott, amelyek nem térültek meg;

- a gazdasági társaság beszámolói nem a valós pénzügyi helyzetét mutatták, mert abban jelentős tételeket a terhelt nem tüntetett fel {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [25]-[26] bekezdés};

- a cég jogi fizetéseképtelensége 2014. július 10. napján bekövetkezett;

- ezt követően a terhelt a társaság vagyonát képező egyes vagyontárgyakat könyv szerinti értéke alatt adott el a saját maga által vezetett másik vállalkozásnak, illetve a könyvelés szerint még értékkel nyilvántartott tárgyi eszközöket selejtezett le, elvonva ezzel a felszámolás alól {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [104] és [106] bekezdés};

- szintén a saját maga által irányított, tehát kapcsolt társaság részére jelentős összegű tagi pótbefizetést teljesített a cég képviseletében, majd az cég3 üzletrészét ehhez képest töredékáron értékesítette egy harmadik, de szintén a saját érdekeltségébe tartozó cégnek (Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [111] bekezdés);

- a terhelt mind cég4, mind az cég12 nevében a felszámoló fizetési felszólítására akként nyilatkozott, hogy a cégeknek a felszámolás alatt álló társaságtól felvett kölcsönt nem áll módjában, sem szándékában visszafizetni {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [72] és [92] bekezdés};

- mindennek következtében az elrendelt felszámolás során a jelentős összegű hitelezői igények töredéke térült meg.

[103] Így az irányadó tényállás szerint tehát a terhelt hosszabb, több éves időszakon keresztül folytatott olyan gazdálkodást, kötött – részben a saját irányítása alatt álló – más cégekkel olyan jogügyleteket, teljesített a társaság nevében olyan kifizetéseket, amelyek nyilvánvalóan nem a képviselt jogi személy gazdasági érdekeit szolgálták, mivel a javának folyamatos elvesztésével jártak, racionális gazdasági előny potenciális lehetősége nélkül.

[104] Ez pedig nem más, mint a fizetéseképtelenség szándékos előidézése.

[105] A Ptk. 3:112. § (2) bekezdés szerint a vezető tisztségviselő a társaság ügyvezetését a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján önállóan látja el. A fizetéseképtelenség előidézését előre láthatóan eredményező gazdálkodás ezen kötelezettségnek nyilvánvalóan nem felel meg.

[106] Az elkövetési magatartást illetően a tényállás tartalmazza az ügyletek lényeges tartalmát, és azon jellemzőit, amelyek alapján azok észszerűtlensége megítélhetővé vált a bíróság számára. A sorozatos, a gondos cégvezetői magatartással összeegyeztethetetlen, gazdasági érdekekkel nem magyarázható, összességében jelentős vagyonszerzést eredményező ügyletek egy irányba hatottak, az pedig a cég csődje. Különösen látványos a tárgyi eszközök (értékének) csökkenése 2013. és 2014. év között, amelyre észszerű magyarázat nem szolgál.

[107] A hitelezői igények kielégítésére szolgáló vagyon csökkentésének csalárd módjára utal, ha a jogügyletből származó egyoldalú előnyök a céggel tulajdonosi összefonódásban álló másik cég javára jelentkeznek {BH 2019.193. [72] bekezdés}. A terhelt esetében cég4 részére adott kölcsönnyújtás, teljesített pótbefizetés, az cég12 részére adott kölcsön, illetve az cég1 részére áron alul értékesített gépkocsi kapcsán éppen ez állapítható meg.

[108] Helyesen utaltak arra az eljáró bíróságok, hogy az észszerű gazdálkodással ellentétes vagyonszerzés mellett a cég vagyonának elrejtése, mint elkövetési magatartás is megállapítható, amely az értékkel bíró tárgyi eszközök szabálytalan selejtezését jelenti.

[109] 4. A csődbűncselekmény szándékos bűncselekmény, az elkövető szándékának a cég pénzügyi helyzetére (fizetéseképtelenség, illetve annak lehetősége), az elkövetési magatartásra (a jogügyletek lényeges elemeire, következményeire) és az eredményre (hitelezői igények kielégítésének esélye) is ki kell terjedni. A törvényi tényállás ugyanakkor – a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal szemben – célzatot nem tartalmaz, vagyis akkor is megállapítható a bűncselekmény, ha az eredményre, a hitelezői igények legalább részbeni megelégedésére az elkövetőnek csak az eshetőséges szándéka terjedt ki. Ez akkor áll fenn, ha az eredményt előre látja, és abba belenyugszik (Btk. 7. § második tagmondat).

[110] A céget egyedüli képviselőként irányító terhelt sorozatos, módszeres, vagyonszerzésre irányuló magatartása és a fennmaradt hitelezői igényeknek a megtérüléséhez képest kiugróan magas aránya azonban egyértelműen arra enged következtetni, hogy a terhelt egyenes szándékkal követte el a bűncselekményt (Btk. 7. § első tagmondat).

[111] Ez utóbbi körülmény – a terhelt bűnös vagyonkivonásával érintett összeg és a megtérült hitelezői igények összege közötti feltűnő aránytalanság – egyben azt is igazolja, hogy a terhelt tényállásban leírt magatartása és a hitelezői igények megelégedése közötti az okozati összefüggés is fennáll.

[112] 5. A terhelt a Kft. csalárd bukásának előidézésére irányuló szándéka cáfolataként arra is hivatkozott, hogy valós (nem fiktív) ügyleteket kötött. Az egyes jogügyletek mögötti tényleges teljesítés vagy annak hiánya ténykérdés (amit az ítéleti tényállás tartalmaz), ekként a felülvizsgálati eljárásban nem vitatható. A Kúria ugyanakkor rámutat arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a csődbűncselekmény megállapításának van helye akkor is, ha a gazdálkodó szervezet hitelezők kielégítése elől kimentett vagyonának jogi sorsa a közhitelű nyilvántartásból nyomon követhető (BH 2015.3.II.). Az irányadó tényállás a szerződések színlelt, illetve fiktív voltát egy kivétellel („személyvédelem”) nem tartalmazza. Éppen ez

indokolja azt, hogy e gazdasági események kapcsán az észszerű gazdálkodás követelményének teljesülése vagy annak hiánya vizsgálandó volt. Önmagában tehát a szerződések valódiságára való hivatkozás sem a bűncselekmény megállapíthatósága, sem a bűnösség vitatása körében nem foghat helyt.

[113] Ahogy azt az első- és a másodfokú bíróság is kifejtette, a tényállás részletesen és egyértelműen tartalmazza, hogy az értékesítésekre áron alul került sor, az egyes kölcsön- és adásvételi szerződések pedig súlyosan előnytelen feltételeket tartalmaztak (így a kölcsönszerződések futamideje, cél meg nem jelölése, biztosíték hiánya), az értékkel rendelkező vagyontárgyak selejtezésre kerültek, mindez nem szolgálhatta a cég vagyoni érdekét, hanem a vagyon fizetéseképtelenséget eredményező kimentését valósította meg. Ebből okszerű a következtetés, hogy a terhelt e magatartásai összességében nem egyeztethetőek össze az észszerű (a potenciális nyereség lehetőségét magában foglaló) gazdálkodás követelményével, hanem ezekkel a terhelt a gazdálkodó szervezet vagyonát észszerűtlenül csökkentette, ezzel pedig jogellenesen elvonta a hitelezői igények kielégítési alapját.

[114] A csődbűncselekmény megvalósulhat azáltal, hogy az elkövető a fizetéseképtelenséget, de azáltal is, hogy a fizetéseképtelenség látszatát idézi elő. A két elkövetési magatartás azonban egymást kizárja. Ezért a Kúria az elkövetési magatartás mibenlétét illetően nem értett egyet az első- és a másodfokú bíróság indokolásával. Az elsőfokú bíróság egyszerre állapította meg, hogy a terhelt a fizetéseképtelenséghez vezető vagyonsökkenést azért okozta, mert nem kívánta a kötelezettségeit teljesíteni (ami a fizetéseképtelenség előidézése), illetve azt, hogy – bár nem volt a cég közgazdasági értelemben fizetéseképtelen – a terhelt annak látszatát kívánta előidézni {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [183] bekezdés}. A másodfokú bíróság megállapítása szerint a terhelt „szándéka a kft. vagyonának folyamatos kimentésére irányult, értelemszerűen – a kezdetben megfelelő vagyonnal rendelkező cég esetében – a folyamat kezdetén még nem, csak később következett be a hitelezői igények kielégítésének megghiúsulása, amit szükségszerűen megelőzött a fizetéseképtelenség látszatának beállta” {Egri Törvényszék 2.Bf.238/2022/11. számú ítélete [46] bekezdés}.

[115] A Kúria ezzel kapcsolatban rámutat, hogy a fizetéseképtelenség látszata (illetve az erre irányuló elkövetői magatartás) nem azonosítható a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzettel. Utóbbi szükségszerűen megelőzi a fizetéseképtelenséget. A fizetéseképtelenség látszata eltérő elkövetői szándékot takar. Ebben az esetben – fiktív vagy színlelt ügyletek [Btk. 404. § (1) bekezdés b) pont] révén – a cég vagyona felett rendelkezni jogosult elkövető a társaság vagyonát ténylegesen nem vonja el, hanem akként rejti el, titkolja el harmadik személy elől, hogy a cég könyvelt eszközei között az érintett vagyonelemek már nem szerepelnek, ezért sem a végrehajtás, sem a felszámolás nem terjedhet ki rájuk.

[116] Az irányadó tényállás szerint a bíróság a „személyvédelem” címén kifizetett összegek tekintetében állapította meg, hogy azok – mivel nincs nyomuk a könyvelésben – fiktív szerződések {Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [114] és [167] bekezdés}. Azonban az ezen részselekménnyel érintett, összesen 22.252.800 forint összegű „színlelt” hiány – figyelemmel a társaság ekkor még meglévő eszközállományára – önmagában nem volt alkalmas a fizetéseképtelenség látszatának előidézésére. Ezért a terhelt cselekménye nem ezen fordulat szerint minősül.

[117] Az eljáró bíróságok összességében helyesen ismerték fel, hogy a terhelt időben is elhúzódó, összetett, többféle szerződést és más gazdasági társaságokat érintő ügyletsorozatot egy folyamatként kell értékelni, amelyben az egyes ügyletek, amelyek a cég vagyonát csökkentették, egy irányba mutattak, mégpedig az abszolút fizetéseképtelenség irányába. Ez pedig a fizetéseképtelenség látszatának előidézésére irányuló szándékot kizárja.

[118] A jelen ügyben a terhelt – mivel a kft. aktuális eszközállományával és az általa kötött ügyletek szerződéses feltételeivel is tisztában volt – előre látta, hogy a folyamatos, az észszerű gazdálkodás követelményével ellentétes és a vagyon kimentését (elrejtését) szolgáló vagyonszőkítettő tevékenysége fizetésképtelenséget fog eredményezni, és ezzel egyben annak tudatában is volt, hogy a hitelezői igények végül nagyobb részben megghiúsulnak. Ekként a terhelt nem a fizetésképtelenség látszatát, hanem a tényleges fizetésképtelenséget idézte elő – a már kifejtettek szerint – egyenes szándékkal.

[119] Mindezek alapján az okozati összefüggés megállapítható a fizetésképtelenség bekövetkezése, a hitelezői igények megghiúsítása és a terhelt magatartása között. Az észszerűtlen gazdálkodással és az elrejtéssel érintett vagyon ugyanis olyan mértékű hiányt idézett elő, ami a cég működését önmagában ellehetetlenítette, függetlenül a később jelentkező 135.000.000 forint összegű tartozástól. Egyéb, külső ok pedig a fizetésképtelenséggel összefüggésben nem merült fel.

[120] Mindezek alapján a terhelt azzal, hogy a gazdasági társaság fizetésképtelenségét a Btk. 404. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt elkövetési magatartással előidézte, a Btk. 404. § (2) bekezdés a) pont első fordulata szerint minősülő csődbűncselekmény büntettét megvalósította.

[121] Ugyanakkor az ítéleti tényállás alapján egyértelmű, hogy a terhelt fenti magatartást a fizetésképtelenség bekövetkezése után is folytatta. Erre tekintettel a Kúria – a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakkal egyetértve – megállapította, hogy a terhelt cselekménye helyesen a Btk. 404. § (2) bekezdés a) pont első fordulata és b) pontja szerint is minősül. A terhelt természetes egységet képező cselekménye kétséget kizáróan a fizetésképtelenség időpontját megelőzően kezdődött, majd azt követően is folytatódott, ezért a terhére a fizetésképtelenség alatti elkövetés [Btk. 404. § (2) bekezdésének b) pont] is megállapítható. Ennek pedig a rendelkező részben, a bűncselekmény minősítésének megjelölésében is érvényre kell jutnia, ezért az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel az ítélete rendelkező részében a cselekmény minősítésénél a Btk. 404. § (2) bekezdésének a) és b) pontját.

[122] 6. A terhelt a felülvizsgálati indítványában saját bűnösségének vitatása során az eljárás felszámoló felelősségét vetette fel azzal, hogy a hitelezői igények kielégítése a felszámoló magatartására, a társaság vagyonának érték alatti átruházására vezethető vissza. Figyelemmel azonban arra, hogy az irányadó tényállás ezt alátámasztó semmilyen ténymegállapítást nem tartalmaz, a felülvizsgálati eljárásban ez a hivatkozás eleve nem vizsgálható.

[123] A Kúria rámutat arra is, hogy bár a felszámoló, mint a felszámolás alatt álló társaság vezetője elkövetheti a csődbűncselekményt (BH 2019.193.), azonban a felszámoló büntetőjogi felelőssége – erre vonatkozó vád hiányában – az alapügyben nem volt vizsgálható, így erre a felülvizsgálati eljárásban sincs lehetőség. A felszámolás elrendelése, illetve annak eredménye (a hitelezői igények megghiúsulása, és annak mértéke) az ügyvezető elleni büntetőeljárásban ténykérdés, és mint ilyen, a felülvizsgálati eljárásban nem támadható. Az ítéleti tényállás ugyancsak tartalmazza a terhelt csődbűncselekmény elkövetési magatartásait magvalósító cselekvőségének leírását, ami így szintén támadhatatlan a felülvizsgálati eljárásban. A Debreceni Járásbíróság 20.B.699/2019/130. számú ítélete [119] bekezdésében állapította meg, hogy a felszámolási eljárás során a bejelentett, összesen 168.964.870 forint összegű hitelezői igényből mindössze 3.144.500 forint térült meg. Ez pedig – az egyéb törvényi tényállási elemek megvalósulása mellett – törvényesen eredményezte a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását.

[124] 7. Végül a Kúria megállapította, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványa a vele szemben, illetve az általa képviselt gazdasági társaságokkal szemben elrendelt vagyonek Kobzás alkalmazását sérelmező részében a törvényben kizárt indítvány.

[125] A Be. 650. § (1) bekezdés c) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha a törvénysértés egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása útján orvosolható.

[126] A Be. 671. § 12. pontja szerint egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a vagyonek Kobzásról. A vagyonek Kobzás alkalmazása tehát a felülvizsgálati eljárásban egyáltalán nem sérelmezhető, csődbűncselekmény esetén sem (Bfv.II.994/2018/6.).

[127] A Be. 672. § (2) bekezdése szerint az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követő egy hónapon túl az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása az alapügyben eljár elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozik. Erre irányuló kérelem előterjesztésére a terhelt is jogosult [Be. 672. § (3) bekezdés].

[128] A Kúria hivatalból vizsgálta a Be. 649. § (2) bekezdésében foglalt eljárási szabálysértéseket, az ott megjelölt, hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértést nem állapított meg.

[129] IV. A Kúria mindezekre figyelemmel a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen eljárva, a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályában fenntartotta a Be. 662. § (1) bekezdése alapján.

[130] A felülvizsgálati eljárásban védő kirendelésére került sor, a Kúria az észrevételt benyújtó kirendelt védő munkadíját a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII.27.) IM rendelet 7. § (3) bekezdése, valamint a 8. § (2) bekezdése alapján határozta meg, és a felkészülési díját 18.000 forint és 27% áfa összegben, mindösszesen 22.860 forint összegben állapította meg. A büntügyi költséget a Be. 664. § (1) bekezdés 2. mondata alapján az állam viseli.

[131] A Kúria az ügyben öttagú tanácsban járt el [a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdés, a Kúria ügyelosztási rendje IV.6. pont].

[132] A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdése értelmében fellebbezésnek, a 650. § (1) bekezdés b) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[133] A Be. 652. § (6) és (7) bekezdése értelmében minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul, felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be.

[134] A Be. 656. § (4) bekezdése értelmében, az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. június 11.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró